

Dobermann

Raskompendium

SBK's domarkonferens

18-20 oktober 2019

Svenska Dobermannklubben

Dobermann

Grupp 2

FCI-nummer 143

FCI-standard på tyska publicerad
2015-12-17

FCI-standard fastställd av
FCI General Committee 2015-11-13

Översättning fastställd av SKKs
arbetsgrupp för standardfrågor
2016-08-09

STANDARD FÖR DOBERMANN

URSPRUNGLAND/HEMLAND:
Tyskland

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE: Säll-
skaps-, skydds- och brukshund

FCI-KLASSIFIKATION: Grupp 2,
sektion 1, med arbetsprov.

Utdrag ur RAS för dobermann 2019
(ligger hos SBK för godkännande)

EXTERIÖR

En dobermann ska ha en exteriör som uppfyller kraven på en arbetande, hållbar brukshund. Överdrifter åt något håll är alltid fel.

Kroppen ska vara kvadratisk och kraftfull men samtidigt elegant.

Rörelserna ska vara elastiska, eleganta, fria och vägvin-
nande. Rygg, leder och ledband ska vara fasta.

Det är viktigt för rörelseschemat att det finns balans mel-
lan vinklarna fram och bak.

Huvudet är dobermannens adelsmärke och ska vara
långsträckt, välskuret och kilformat.

Målsättning

KROPP

Mankhöjd: Hanhund 68-72 cm Tik 63-68 cm

Vikt: Hanhund ca 40-45 kg Tik ca 32-35 kg.

- Medelstorlek eftersträvas. För stora, tunga hundar är till nackdel i arbete.
- Standarden säger kvadratisk kropp, där tikar får vara något längre än hanarna. Hundar med kort bröstorg och lång länd har noterats genom exteriörbeskrivningar, vilket kan få hunden att se kvadratisk ut men är ett allvarligt fel.
- Korta och/eller branta kors ger korta bakbensrörelser utan kraft och påskjut.
- Skuldran ska vara väl tillbakalagd. Det är vanligt med för raka skulderpartier med knappt vinklade överarmar.

HUVUD

Huvudet är rasens absoluta adelsmärke och ska vara paral-
lellt, kilformat med väl utfyllt nosparti och kraftiga käkar,
både under- och överkäke. Man får aldrig göra avkall på
elegansen i ett dobermannhuvud.

Vanliga fel är:

- Oädla huvuden
- Breda skallar
- För kraftigt markerat stop
- För korta nosboxar
- Ljusa ögon

Tänderna ska vara stora och välutvecklade. Små tänder är
idag vanligt, varför stor vikt bör läggas vid denna detalj.
Läpparna ska ligga stramt mot käken. Varken läppficka
eller halsskinn är önskvärt.

Rasklubbens mål med kompendiet är att i huvudsak visa individer av utmärkt kvalitet. Bildgalleriet visar även på hundar med avvikelser som kommenteras under respektive bild.

Det börjar med en trygg och sund valp.

BAKGRUND/ÄNDAMÅL

Dobermann är den enda tyska hundras, vars rasnamn anknyter till sin första kända uppfödare: Friedrich Louis Dobermann (1834–1894). Han beskrivs som verksam som skatteindrivare och slaktare, och dessutom som stadens hundfångare med laglig rätt att infånga alla kringströvande hundar. Från denna depå handplockade han särskilt skarpa hundar för avelsbruk.

De så kallade "slaktarhundarna", som redan vid denna tid kunde betraktas som en tämligen homogen "ras", utgjorde troligen den främsta grunden för bildandet av rasen dobermann.

Dessa hundar, en slags föregångare till nutida rottweiler, uppblandades med en schäfervariant från Thüringen, som var svart med roströda tecken. Från nämnda blandning av hundar bedrev Dobermann sitt avelsarbete och fick fram "sin ras", det vill säga brukshundar som inte bara var vaksamma utan även var vakt- och gårdshundar.

Rasen användes flitigt som vakt- och polishund och fick därför benämningen "gendarmerihund". Den användes även vid jakt, främst för skadedjursbekämpning. Mot denna bakgrund var det nästan självklart att dobermann redan i början av 1900-talet officiellt blev erkänd som polishund.

I avelsarbetet eftersträvas en medelstor, kraftig och muskulöst byggd hund, som trots den substansfulla kroppen uppvisar elegans och ädelhet. Den är synnerligen lämplig som sällskaps-, skydds- och brukshund såväl som familjehund.

Otto Göller

Rasens moderna historia tar egentligen sin början först efter grundaren Lous Dobermanns död 1894. 1899 grundar Otto Göller den första dobermannpinscher klubben. Otto Göller från Apolda och hans kennel v Thüringen är den som lade de egentliga grundstenarna för rasen. Hans uppfödning går tillbaka till slutet av 1890-talet. Otto Göller fann rasen mycket attraktiv och blev en stor arkitekt i sitt avelsarbete. Han var också en stor sponsor och beivrare av rasen. Genom hans arbete blev rasen också officiellt erkänd av Tyska Kennelklubben 1900. Klubben kom sedermera att kallas Dobermannpinscher Club Apolda.

Det stod klart att rasen behövde ett namn. Tidigare under Louis Dobermanns tid hade rasen många namn som Thüringen pinschers, Bellings etc. Dåtidens hundmarknader refererade Herr Dobermanns hundar till Dobermann. Det stod klart för Otto Göller och hans vänner att utav respekt för allt hans arbete för rasen så skulle namnet också vara Dobermann.

I dåtidens Tyskland fanns bara jagande-herde-slaktar och pinscher hundar.

Därför beslöt man att rasens namn skulle vara Dobermannpinscher. (I modern tid har man tagit bort pinscher och rasen benämns kort Dobermann. Varför man lade till pinscher till rasens namn är oklart då det inte var troligt att pinscherrasen ingick i de första hundarna.

Ett problem när man skulle skriva standarden var att specificera rasens färg. De första uppfödarna ansåg att detta var oviktigt och spelade liten roll så länge det inte påverkade rasens arbetande kvaliteter.

I rasens första standard fanns även brindle upptaget som en färgvariant.

Otto Göller var inte bara arkitekten utan också banbrytande i sin uppfödning av rasen. Man kan finna hans uppfödning i de flesta stamtavlor från den tiden över hela Europa. Inte bara Europa, utan han exporterade även hundar så långt bort som Mellan och Nord Amerika.

En hundtidning skrev om honom. "Han var utan tvivel en av de starkaste och ovanliga personerna i hundvärlden. Nästan hela hans livsgärning dedikerades till rasen som han fött upp och fört fram till en hög standard. Hans namn skall för alltid förknippas med rasen och utvecklingen mot en elegant, livfull och smidig ras. Arbetet som Otto Göller gjorde för rasen har varit av stor betydelse för framtiden.

Dobermann

Louis Dobermann t.v. med vänner
på hundmarknad i Apolda.

Otto Göller
Kennel v Thüringen.

Dobermann i tjänst 1900.

50-talets dobermann hade många användningsområden.

Polis och dobermann jagar bovar.

Amerikanska armen använde många dobermann under andra världskriget.

HELHETSINTRYCK

Dobermann skall vara en medelstor, starkt och muskulöst byggd hund. Genom sina eleganta linjer och stolta hållning, sitt beslutsamma uttryck motsvarar den idealbilden av en hund.

VIKTIGA MÅTTFÖRHÅLLANDEN

Kroppen skall vara nästan kvadratisk, vilket gäller framför allt hanhunden. Kroppslängden (från bröstbensknappen till sittbensknölen) skall hos hanhundar inte överskrida mankhöjden med mer än 5 % och hos tikar med högst 10 %.

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR

Dobermann skall till sin karaktär vara vänlig och fredlig. Den är mycket trogen sin familj. Eftersträvansvärt är ett måttligt livligt temperament, samt en måttlig skärpa och retningströskel. Rasen skall ha god följsamhet och arbetsglädje, prestationsförmåga, mod och hårdhet bör beaktas. Dobermann skall vara balanserat uppmärksam och stor vikt skall fästas vid självsäkerhet och oräddhet.

Medelstorlek eftersträvas, för stora och tunga hundar ger gärna ett oädelt intryck. Lika fel är för lätta och tunna hundar med klen benstomme.

Dobermann skall vara kraftfull utan att göra avkall på elegans. Könsprägeln är viktig och skall vara tydlig.

Dobermann skall ge intryck av en kompakt kvadratisk hund.

Generellt är mentaliteten bra på dagens dobermann.

Dobermann är en arbetsglad ras med mycket bra bruksegenskaper inom många tävlingsgrenar. Familjen är viktig och mot sin familj och närmaste kan dobermann vara översvallande kärleksfull.

Utmärkta proportioner på både hane och tik. Harmonisk helhet med kraft och elegans. Obruten överlinje som är så viktigt på dobermann. Halsen, ryggen och korset skall bilda en rak sluttande linje.

HUVUD SKALLPARTI

Skalle: Skallen skall vara kraftig och i proportion till kroppen. Sedd ovanifrån har skallen formen av en trubbig kil. Hjässans tvärlinje skall framifrån sett löpa nästan vågrätt och alltså inte slutta mot öronen.

En nästan rak linje skall löpa från nosryggen till pannbenet och sedan bilda en lätt rundning mot nacken.

Ögonbrynsbågarna skall vara väl utvecklade utan att vara framträdande.

Nackknölen skall inte vara påfallande markerad.

Framifrån och ovanifrån skall huvudets sidor inte verka utstående.

Den lätta utbuktningen mellan överkäken och kindbenet skall vara i harmoni med huvudets totala längd.

Huvudets muskler skall vara väl utvecklade.

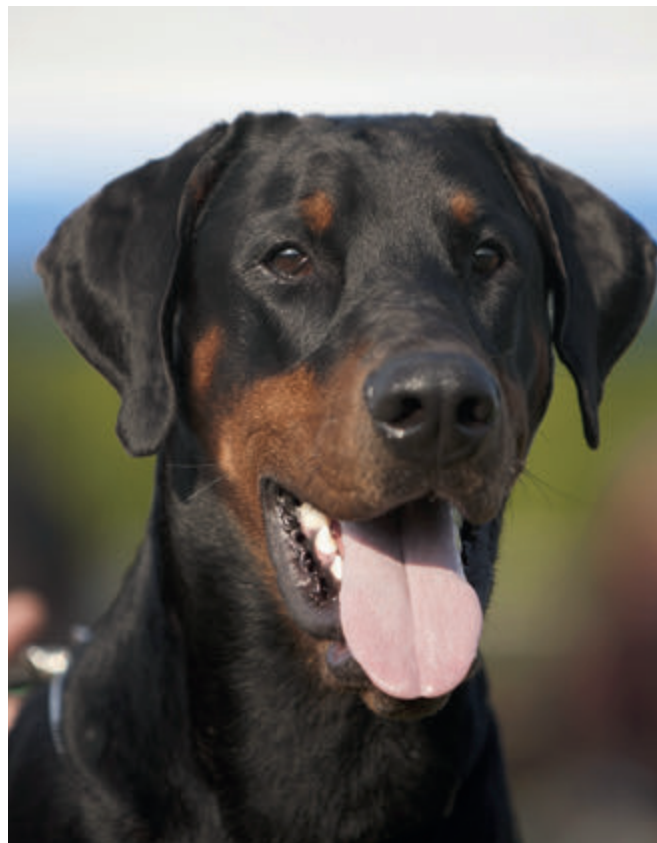
STOP

Stop: Föga markerat stop, men likväl fullt synligt.

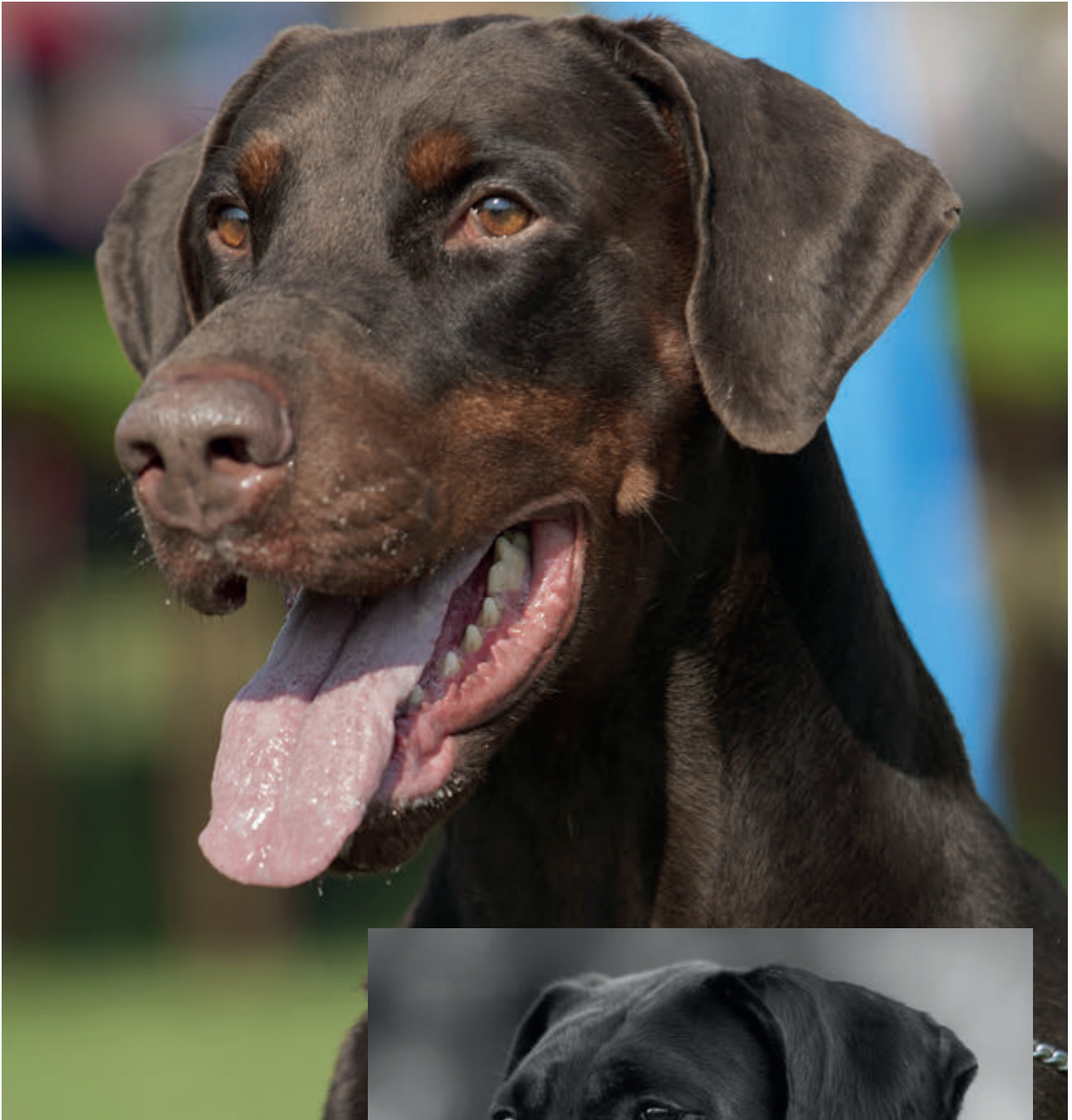
Huvudet skall vara stramt, långsträckt med moderat stop. Hjässan skall vara flat med en lätt avrundning mot nacken.

Nackknölen kan framträda mer på den unga hunden.

Stopet på hanhunden ger som regel ett mer framträdande intryck med de kraftigare markerade okbågarna.

Utmärkt typ, något bred kindmuskelatur

Toå hanar med utmärkta huvuden.

Ovan, en vacker, vuxen hane med utm. rastypiska detaljer, tänderna kunde vara större.

Bilden till höger visar en ung lovande hane som ännu inte är färdigutvecklad i huvudet . Utmärkt pigment och stora vita tänder

ANSIKTE

Nostryffel: Nostryffeln skall vara väl utvecklad, mer bred än rund och med stora näsborrar utan att i sin helhet vara framträdande. Hos svarta hundar skall nostryffeln vara svart, hos bruna hundar korresponderar den med pälsfärgen.

Nosparti: Nospartiet skall vara i proportion till skallen, kraftigt utvecklat och djupt. Munnen skall sträcka sig bakåt ända till molarerna. Nospartiet skall också vara brett i delen kring övre och undre incisiverna.

Läppar: Läpparna skall ligga stramt an mot käkarna och garantera en stram slutning av munnen. Läppränderna skall vara mörkt pigmenterade, hos bruna hundar korresponderar pigmenteringen med pälsfärgen.

Käkar/Tänder: Över- och underkäkar skall vara kraftiga och breda. Saxbett med 42 normalstora och korrekt placerade tänder.

Ögon: Ögonen skall vara medelstora, ovala och mörka. Hos bruna hundar får de vara något ljusare. Ögonkanterna skall vara åtliggande och väl behårade.

** Skrivning i rasstandard under tänder:*

"Observera FCI Model Standard: "Recommendation: lack of PM1 and M3 is scientifically proved as variability and not a known hereditary trait, hence it should no longer be considered as a disqualifying fault. (FCI Standards & Scientific Commissions, Dortmund, February 2015)"

Stor vikt skall läggas vid ett kraftigt nosparti. En väl utvecklad underkäke, stora tänder och läpparnas stramhet och pigment.

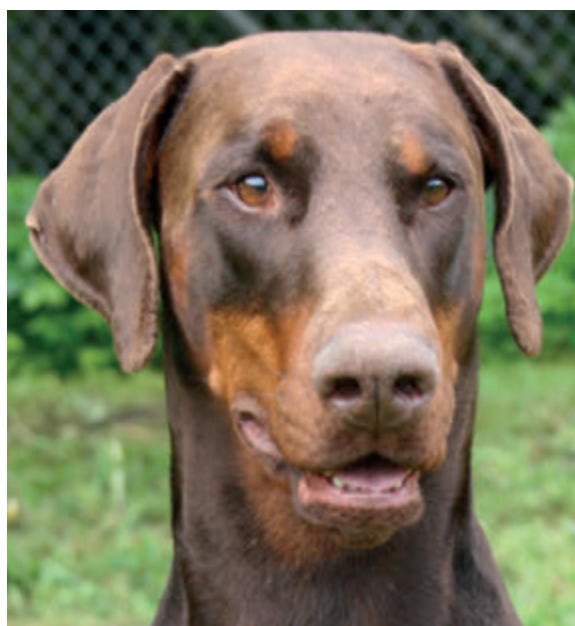
Bruna hundar har ett ljusare pigment.

Notera: Tandförlust bedöms fortfarande som ett diskvalificerande fel i Tyskland.

*FCI's skrivning i standarden.
(se nedan till vänster*)*

Utmärkt kraftig underkäke, stora tänder och mkt bra pigment.

Tilltalande hane, kilformat huvud, harmonisk ögonfärg, aningen stora öron.

En bildskön tik av mycket hög kvalite, vackert uttryck. stark pigmentering.

Öron: Öronen skall lämnas naturliga, ha en passande storlek och vara ansatta på sidorna vid skallens högsta punkt. De skall idealiskt ligga tätt intill kinderna.

HALS

Halsen skall vara av god längd och stå i proportion till kropp och huvud. Den skall vara torr och muskulös och bilda en gradvis stigande mjukt böjd linje. Hållningen skall vara reslig och visa uttalad ädelhet.

Öronen skall vara medelstora och ligga tätt mot kinderna.

Halsen skall vara torr, stram, elegant och vara av god längd.

Huvudet sett från sidan skall ha parallella linjer med endast en lätt avrundning mot bakre delen av skallen.

Sett ovanifrån skall huvud och nosparti bilda en långsträckt kil.

Ögonen skall vara mörka med klar och vacker blick.

På den bruna hunden är ögonfärgen ljusare.

Halsen skall vara stram med god längd och muskulatur.

Typfullt hanhundshuvud, utmärkt stop.

Ung lovande hane ännu, inte helt färdig i huvudet.

5 vackra tikar av utmärkt typ.

Tikarna ovan till vänster har en utmärkt brun färg.

Alla är av utmärkta i typ med kraftfulla långsträckta huvuden och har utmärkt längd och stramhet i halsen. Utmärkt parallellitet.

KROPP

Manke: Manken skall i synnerhet hos hanhundar vara uttalad i både höjd och längd och bestämmer därmed rygglinjens lutning mot korset.

Rygg: Ryggen skall vara kort, fast, ha god bredd och vara välmusklad.

Ländparti: Ländpartiet skall ha god bredd och vara välmusklat. Tikar får ha något längre ländparti för att göra plats för diande valpar.

Kors: Korset skall slutta svagt, nästan omärkligt från korsbenet mot svansfästet. Korset verkar därmed väl avrundat och skall varken vara plant eller påfallande sluttande. Det skall ha god bredd med stark muskulatur.

Bröstkorg: Bröstkorgens längd och djup skall vara i proportion till kroppslängden. Bröstdjupet med dess lätt välvda revben skall nästan nå halva mankhöjden. Bröstit skall ha god bredd och ett utpräglat förbröst.

Underlinje och buk: Från bröstkorgens bakre del skall underlinjen vara synligt uppdragen.

Svans: Svansen skall lämnas naturlig och idealiskt bäras uppåtsvängd i en lätt kurva.

Kroppen skall vara kort, kraftfull med god muskulatur.

Manken skall vara uttalad men inte överdrivet framträdande. Detta gäller speciellt för hanhunden.

Det är viktigt med en stark, rakt sluttande överlinje.

Korset skall vara av god längd och något rundat.

Bröstkorgen skall vara lång och länden kort.

Förbröstit skall vara väl markerat.

Underlinjen får ej vara för tung inte heller alltför uppdragen.

Flansskinn är inte önskvärt.

Svansen skall idealiskt bäras i en lätt uppåtgående kruva.

Utmärkt kompakt hanhund, moderat vinklad. Något löst halsskinn.

Utmärkt typ, välkroppad och välvinklad med vacker överlinje. Elegant, kraftfullt, långsträckt huvud

EXTREMITETER**FRAMSTÄLL**

Helhet: De kraftigt utvecklade frambenen skall från alla sidor sett vara nästan raka, dvs stå lodrätt mot marken.

Skulderblad: Skulderbladen skall ligga tätt an mot bröstkorgen, vara muskulösa och täcka övre delen av bröstkorgen. De skall vara väl tillbakalagda och så snedställda som möjligt, med en horisontell vinkel på ca 50°.

Överarm: Överarmarna skall vara av god längd och ha god muskulatur.

Armbåge: Armbågarna skall vara väl åtliggande, inte utåtvridna.

Underarm: Underarmarna skall vara kraftiga, raka och ha god muskulatur. Deras längd skall vara i harmoni med kroppslängden.

Handlov: Handlovarna skall vara kraftiga.

Mellanhand: Mellanhänderna skall vara kraftiga, framifrån sett raka och från sidan sett endast slutta svagt.

Framtassar: Framtassarna skall vara korta och slutna. Tårna skall vara välvda (kattfot), klorna korta och mörka.

Framställets vinklar skall beaktas, speciellt överarmens vinkel och att armbågen ligger tätt mot kroppen.

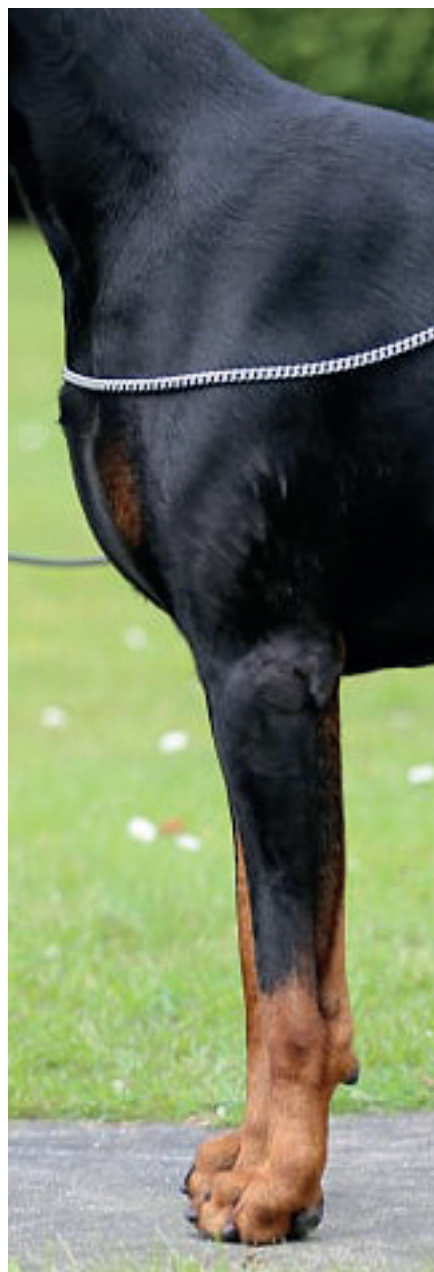
Skuldran skall vara väl tillbakalagd.

Dobermann skall ha moderata vinklar, överdrifter åt något håll är fel.

Vanliga fel är raka skuldervinklar ofta med en rak överarm.

Tassarna skall vara väl slutna och starka.

Veka mellanhänder och/eller spretiga tassar är inte önskvärt.

Utmärkt front, välldag skuldra.

Tik av mkt hög kvalité. Uttrycket är mkt tilltalande och alert med mörka ögon, utmärkt stop, utfylld nosparti, rena tanfärger, korrekt placerade och burna öron. Stram hals av mkt god längd, väl utfyllt förbröst och bröstkorg. Står korrekt med raka framben och slutna "katt" tassar. Välmusklat bakställ som är helt parallellt.

BAKSTÄLL

Helhet: Sett bakifrån verkar dobermann på grund av sin kraftiga bäckenmuskulatur bred och rund över höfter och kors. De muskler som löper från bäckenet till lår och underben ger också en bra bredd på låret, knäpartiet och underbenet. De kraftiga bakbenen skall vara raka och parallellt ställda.

Lår: Låren skall ha god längd och bredd och vara välmusklade. Vinkeln vid höftleden skall vara god. Vinkeln mot horisontallinjen skall vara ca 80–85°.

Knäled: Knäleden skall vara kraftig och bildas av låret och underbenet med knäskålen.

Underben: Underbenet skall vara medellångt och i proportion till bakbenets totala längd.

Has/Hasled: Hasleden skall vara medelkraftig och parallell. Underbenet förenar sig med mellanfoten vid hasleden.

Mellanfot: Mellanfoten skall vara kort och stå lodrät mot marken.

Baktassar: Baktassarna skall vara korta och slutna. Tårna skall vara välvda (kattfot), klorna korta och mörka.

RÖRELSER

Rörelserna har särskilt stor betydelse både för prestationsförmågan och det exteriöra helhetsintrycket. De skall vara elastiska, eleganta, rörliga, fria och vägvinnande. Frambenen för kroppen med långa steg så långt framåt som möjligt och bakbenen ger det nödvändiga påskjutet i ett långt, markvinnande och fjädrande steg. I trav sätter hunden den ena sidans framben och den andra sidans bakben i marken samti-

Bakstället skall vara välmusklat med god bredd och muskelmassa.

Vanliga fel är korta bendelar som ger ett rakt och knappt vinklat bakställ.

Benstommen skall vara kraftig och passa till storleken på hunden.

Se upp med knappa vinlar i bakställ som ger korta rörelser utan driv i steget.

Lika fel är överdrivna vinklar som kan ge ett elegant intryck men är inte korrekt.

Överdrivet flankskinn är inte önskvärt.

Goda bakbensvinklar möjliggör ett tydligt påskjut av bakstället och med goda vinklar fram ger det sammantaget ett långt och vägvinnande steg.

Rörelserna skall vara harmoniska, lätta, fjädrande och vägvinnande.

Parallellt bakställ, Aningen färggenomslag på skank.

Korrekt bakbensvinkling.

Harmoniska, fjädrande och vägvinande rörelser.

HUD

Huden skall överallt vara stram och väl pigmenterad.

PÄLS

Pälsstruktur: Pälsen skall vara kort, hård och tät. Den skall vara slät och blank och jämnt fördelad överallt. Underull är inte tillåtet.

Färg: Dobermann förekommer i två olika färgvarianter: svart med tanteckning eller brun med tanteckning. De roströda tecknen skall vara skarpt avgränsade och rena. Tecknen skall finnas på nospartiet, kinderna och övre ögonbrynsbågarna, på strupen, som två fläckar på bröstet, på mellanhänderna, mellanfötterna och tassarna, på insidan av bakbenen, på sittbensknölna, runt anus samt på svansens undersida.

STORLEK/VIKT

Mankhöjd: Hanhund: 68–72 cm
Tik: 63–68 cm

Medelstorlek eftersträvas.

Vikt: Hanhund: cirka 40–45 kg
Tik: cirka 32–35 kg

*Huden skall vara åtsittande och torr.
(som en välsittande handske)*

Kort, hård och blank päls eftersträvas med jämn svärta hos den svarta hunden.

Bruna hundar kan ha en mer varierande brun färg, eftersträvas mörk och jämt brun färg.

Tantecknen skall vara roströda hos båda färgvarianterna, väl avgränsade och rena i färgen.

Bröstfläckarna skall vara normalt stora och väl avgränsade. Bildar en uppochnervänd triangel.

*Övre bild, normalt stora bröstfläckar
Undre bild, något stora bröstfläckar*

Storlek

Medelstorlek eftersträvas.

Dobermann är en ras som är designad för arbete och som med sin välkonstruerade anatomi är uthållig och stark.

Linjeskön tik. Stram och välpigmenterad med utmärkt pälskvalite, ren väl avgränsad tanfärg.

Under skinnet ett korrekt tecknat skelett.

Rasstandard

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Avsaknad av könsprägel eller substans.
- För lätt, för tung, för högställd.
- Klen benstomme.
- Huvud som är för kraftigt, för smalt, för kort eller för långt.
- Stop som är för djupt eller för grunt.
- Ramsnos.
- För starkt sluttande hjässlinje.
- Klen underkäke.
- Runda, sneda eller ljusa ögon.
- Bulliga kinder.
- Lösa läppar.
- Utstående eller djupt liggande ögon.
- Lågt ansatta öron.
- Öppna mungipor.
- Rygg som inte är rak; svank- eller karp rygg.
- Otillräcklig bröstbredd eller bröstdjup
- Lågt ansatt svans.
- Sluttande kors
- För mycket eller för litet uppdragen buk.
- För litet vinkling i framstället.
- För litet eller för mycket vinkling i bakstället.
- Lösa armbågar.
- Tåtrång eller tåvid benställning.
- Kohasigt eller hjulbent bakställ.
- Lösa eller platta tassar.
- Tillbakabildade tår.
- Ljusa klor.
- Tanteckning som är för ljus oskarp eller oren i färgen.
- Knappt synlig tan på nospartiet.
- Stora, svarta fläckar på mellanhänderna.
- Knappt synliga eller för stora tanfläckar i bröstet.
- För lång, för mjuk, glanslös eller vågig päls.
- Glesa eller kala fläckar i pälsen.
- Mankhöjd, som med högst 2 cm avviker från den i standarden angivna.
- Oharmoniska rörelser, särskilt passgång.

Rasstandard

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Gula ögon (rovfågelögon), olikfärgade ögon.
- Överbett, tångbett eller underbett.
- Tandantal som understiger tandformeln.

Observera FCI Model Standard: "Recommendation: lack of PM1 and M3 is scientifically proved as variability and not a known hereditary trait, hence it should no longer be considered as a disqualifying fault. (FCI Standards & Scientific Commissions, Dortmund, February 2015)"

- Vita fläckar.
- Tydlig underull.
- Mankhöjd som över eller understiger den i standarden föreskrivna med mer än 2 cm.

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

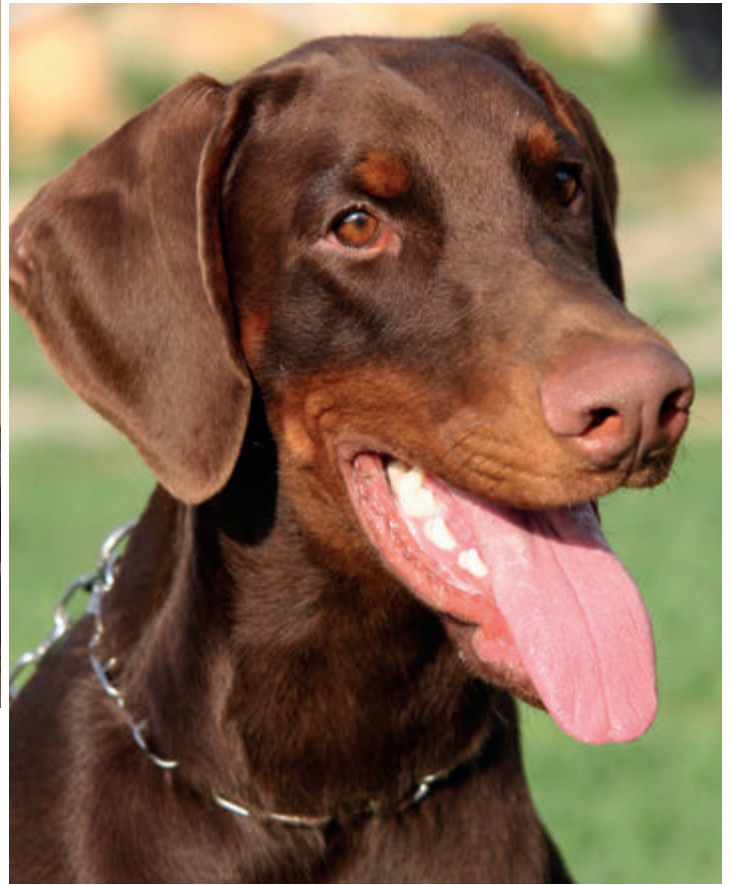
TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

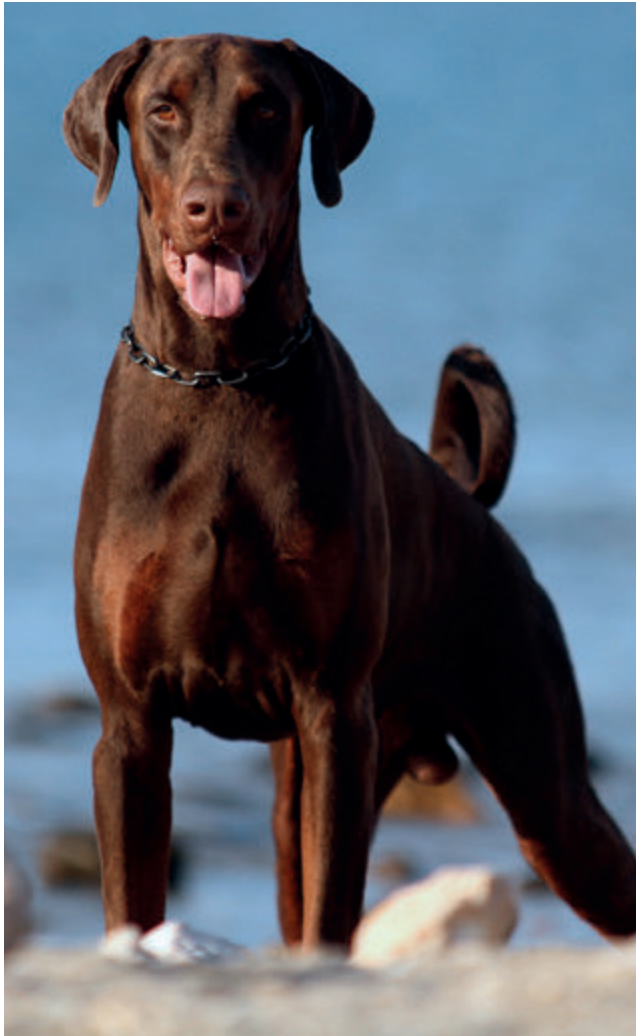
Galleri

Utmärkta, väl ansatta öron, ren tanfärg.

Fin tik, öronen kunde vara mindre men är väl ansatta.

Hane med härlig attityd, ngt stora öron

Typfull, korrekta detaljer i huvudet.

Galleri

Utmärkt typ med fina rasdetaljer, aning låg på frambenen. Härlig mörkt brun pälsfärg. Tanfärgen kunde vara mer framträdande.

23 *Ung hane, fin typ där huvudet kunde vara längre och läpparna torrare, bra tanfärg och bröstfläckar.*

Galleri

Utmärkt typ, linjeskön elegant tik, något övervinklad bak.

Utmärkt kvadratisk tik, underlinjen kunde vara ngt mer uppdragen.

Galleri

Välskuret långsträckt huvud. Bröstkorgen kunde vara ngt längre, korset är ngt avfallande

Galleri

Kompakt hane med utmärkt överlinje, Kunde ha längre huvud och ngt stramare hals

Typfull hane. Utm pigmentering, ngt små bröst & kindfläckar.

Galleri

Välformade mörka ögon, vacker blick.

Kraftfull underkäke, stora tänder.

Kraftfullt nosparti i ett kort ngt bulligt huvud som kunde vara ngt längre, välmarkerad haka.

Ögat - korrekt färg och form för svarta hundar.

Galleri

Den unga dobermannen.

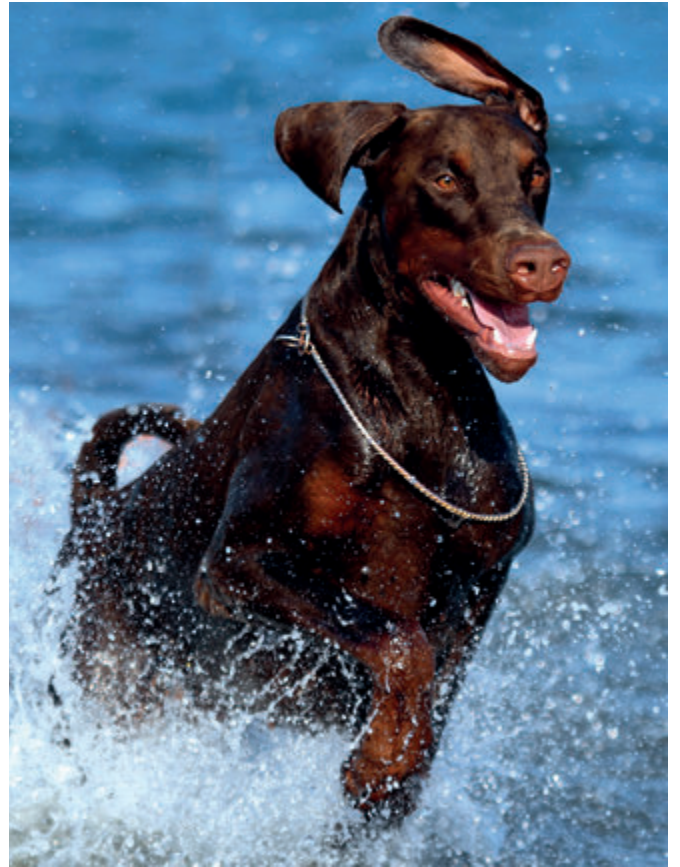
Galleri

*Dobermann,
en härlig kompis på
och utanför tävlingsarenan.*

*En smart och aktiv ras som är väl
lämpad till det mesta. Allt från
nosework, lydriad, spår, sök,
rapport, skydd/IGP, till skid &
cykeltävlingar,
utställning med mera.
Dobermann är också en härlig
familjemedlem*

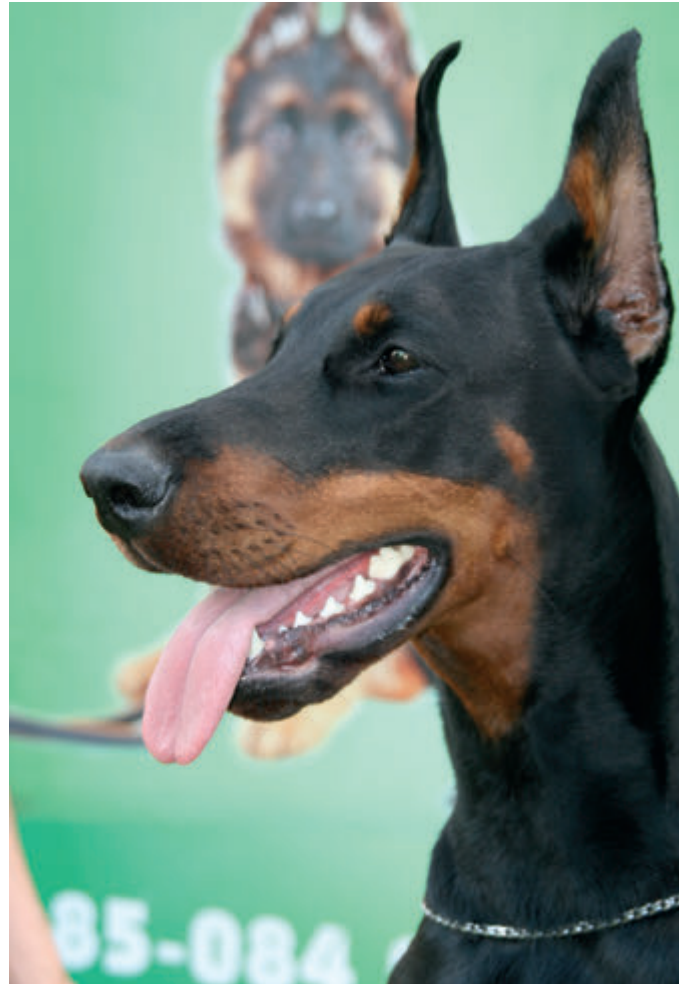

Galleri

*Familjens bästa vän,
i arbete och lek.*

Toå individer av yppersta kvalitet, uttrycksfulla rastypiska huouden.

På torget i Apolda finns denna staty skänkt av staden Apolda till Tyska Dobermannklubben och dess 100-års jubileum 1999.

Dobermann

Raskompendium 2019

Material och text sammanställt av Thord Byström & Lisa Druse
för Svenska Dobermannklubben

Fotografier publiceras med tillstånd från Giota, Victoria Ingram & Lisa Druse
samt äldre bilder tagna från Mr Rietvelds bok om dobermann från 1982.

Kompendiet får användas för utbildning och publiceras på skk.se